EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/12/EG
av den 11 februari 2004
om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén antog den 17 december 2003, och

av följande skäl:

(1) Enligt direktiv 94/62/EG ([4]) skall rådet senast sex månader före utgången av en femårsperiod som inleds den dag då det direktivet skulle ha införlivats i nationell lagstiftning fastställa mål för den följande femårsperioden.

(2) Den definition av förpackning som fastställs i direktiv 94/62/EG bör ytterligare tydliggöras genom införandet av vissa kriterier och en bilaga med belysande exempel. För att uppnå de ambitiösa materialutnyttjandemålen är det nödvändigt att uppmuntra utvecklingen av innovativa och livskraftiga materialutnyttjandeprocesser, som till exempel kemiskt materialutnyttjande av plast. En utvärdering av de olika metoderna för materialutnyttjande bör göras för att definiera dessa metoder.

(3) Vid fastställandet av materialutnyttjandemålet för varje enskilt avfallsmaterial bör dels hänsyn tas till livscykelbedömningar och kostnads-intäktsanalyser, vilka har påvisat klara skillnader mellan materialutnyttjande av olika förpackningsmaterial, både ifråga om kostnader och intäkter, dels samstämmigheten för den inre marknaden för materialutnyttjande av dessa material förbättras.

(4) Återvinning och materialutnyttjande av förpackningsavfall bör ökas ytterligare i syfte att minska förpackningsavfallets miljökonsekvenser.

(5) Vissa medlemsstater som på grund av särskilda omständigheter fått tillstånd att skjuta upp det datum för uppnående av målen för återvinning och materialutnyttjande som fastställs i direktiv 94/62/EG bör ges ytterligare, men begränsade, uppskov.

(6) Europaparlamentet, rådet och kommissionen är överens om att det behövs tillfälliga undantag för de anslutande staterna från målen i detta direktiv. Detta bör beslutas på grundval av framställningar från de anslutande staterna om undantag som i princip inte bör gälla längre än till 2012 för Cypern, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Slovakien och Slovenien, 2013 för Malta, 2014 för Polen och 2015 för Litauen.

(7) Denna överenskommelse kommer att slutföras i enlighet med tillämpligt rättsligt förfarande innan tidsfristen för införlivande av detta direktiv går ut.

(8) Hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall kräver att medlemsstaterna inför retur-, insamlings- och återvinningssystem. Sådana system bör i enlighet med fördraget vara öppna för alla intressenter och bör utformas på sådant sätt att diskriminering av importerade produkter samt handelshinder och snedvridningar av konkurrensen undviks och så att förpackningar och förpackningsavfall återlämnas i största möjliga utsträckning. Det bör undvikas att olika material diskrimineras utifrån sin vikt. Alla som är verksamma inom förpackningskedjan bör ta på sig sin del av ansvaret för att förpackningar och förpackningsavfall under hela sin livscykel påverkar miljön i så ringa grad som möjligt.

(9) Det behövs årligen uppgifter från hela gemenskapen om förpackningar och förpackningsavfall, inbegripet om avfall som exporteras för materialutnyttjande och återvinning utanför gemenskapen för att genomförandet av målen i detta direktiv skall kunna övervakas. Detta kräver en harmoniserad teknik för rapporter liksom klara riktlinjer för dem som tillhandahåller uppgifterna.

(10) Kommissionen bör undersöka och rapportera om genomförandet av detta direktiv och dess verkan både på miljön och den inre marknaden. Rapporten bör även omfatta frågor om väsentliga krav, åtgärder för förebyggande av avfall, en möjlig förpackningsindikator, planer för förebyggande, återanvändning, producentansvar och tungmetaller, och rapporten bör i förekommande fall åtföljas av förslag till översyn.

([1]) EGT C 103 E, 30.4.2002, s. 17.
([2]) EGT C 221, 17.9.2002, s. 31.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 3 september 2002 (EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 287), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 mars 2003 (EUT C 107 E, 6.5.2003, s. 17) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT). Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 29 januari 2004 och rådets beslut av den 26 januari 2004.
([4]) EGT L 365, 31.12.1994, s. 10. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(11) Medlemsstaterna bör främja relevant konsumentupplysning och kampanjer för medvetandegörande och uppmuntra andra förebyggande instrument.

(12) Materialutnyttjandet kan, förutom att stödja miljömålen och målen för den inre marknaden i detta direktiv, också ha som verkan att erbjuda arbetstillfällen som har minskat på andra håll i samhället och sålunda bidra till att förebygga utslagning.

(13) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, dvs. harmonisering av de nationella målen för materialutnyttjande av förpackningsavfall med beaktande av varje medlemsstats särskilda förhållanden och ytterligare förtydligande av definitioner, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(15) Följaktligen bör direktiv 94/62/EG ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 94/62/EG ändras på följande sätt:

1. Följande stycken skall läggas till i artikel 3.1:

”Definitionen av förpackningar skall även grundas på nedanstående kriterier. Artiklarna i bilaga I är belysande exempel på tillämpningen av dessa kriterier.

i) En artikel skall räknas som förpackning om den uppfyller den ovannämnda definitionen, oberoende av övriga funktioner som förpackningen eventuellt har, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

ii) En artikel som är konstruerad och avsedd att fyllas vid försäljningsstället och engångsartiklar som säljs, är fyllda eller är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället skall räknas som förpackningar, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion.

iii) Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i förpackningar skall räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästade vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion skall räknas som förpackningar, såvida inte dessa är en fast del av denna produkt och alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Kommissionen skall, om det är lämpligt, i enlighet med förfarandet i artikel 21, undersöka och vid behov se över de belysande exempel på definitionen av begreppet förpackning som avses i bilaga I. Följande punkter skall tas upp som prioriterade frågor: CD- och videofodral, blomkrukor, rör och rullar runt vilka böjligt material har virats, papper som avlägsnas från självhäftande etiketter och omslagspapper.”

2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

”*Artikel 4*

Förebyggande

1. Utöver de åtgärder som i enlighet med artikel 9 företas för att förebygga förpackningsavfall skall medlemsstaterna se till att andra förebyggande åtgärder genomförs.

Dessa åtgärder kan bestå av nationella program, projekt för att införa producentansvar för att förpackningarna skall påverka miljön så litet som möjligt eller motsvarande insatser, vilka vid behov kan antas i samråd med näringslivet, och vars syfte är att sammanföra och dra nytta av de många initiativ som tagits av medlemsstaterna för att förebygga förpackningsavfall. Åtgärderna skall motsvara syftena i detta direktiv såsom de fastställs i artikel 1.1.

2. Kommissionen skall, genom att uppmuntra till utveckling av lämpliga europeiska normer i enlighet med artikel 10, bidra till att främja arbetet med att förebygga förpackningsavfall. Normerna skall i enlighet med artiklarna 9 och 10 syfta till att miljöpåverkan från förpackningarna blir så liten som möjligt.

3. Kommissionen skall vid behov lägga fram förslag för att skärpa och komplettera tillsynen över att de väsentliga kraven efterlevs samt för att se till att inga nya förpackningar släpps ut på marknaden om inte producenten vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att minska deras påverkan på miljön, utan att äventyra deras viktiga funktion.”

3. Artikel 6 skall ersättas med följande:

”*Artikel 6*

Återvinning och materialutnyttjande

1. För att uppfylla målen i detta direktiv skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå följande mål inom hela sitt territorium:

a) Senast den 30 juni 2001 skall minst 50 viktprocent och högst 65 viktprocent av förpackningsavfallet återvinnas eller brännas i förbränningsanläggningar med energiåtervinning.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

b) Senast den 31 december 2008 skall minst 60 viktprocent av förpackningsavfallet återvinnas eller brännas i förbränningsanläggningar med energiåtervinning.

c) Senast den 30 juni 2001 skall minst 25 viktprocent och högst 45 viktprocent av samtliga förpackningsmaterial som ingår i förpackningsavfallet materialutnyttjas med minst 15 viktprocent för varje förpackningsmaterial.

d) Senast den 31 december 2008 skall minst 55 viktprocent och högst 80 viktprocent av förpackningsavfallet materialutnyttjas.

e) Senast den 31 december 2008 skall följande minimimål för materialutnyttjande av de olika material som ingår i förpackningsavfallet uppnås:

i) 60 viktprocent för glas.

ii) 60 viktprocent för papper och papp.

iii) 50 viktprocent för metall.

iv) 22,5 viktprocent för plast, vilket omfattar endast material som materialutnyttjas tillbaka till plast.

v) 15 viktprocent för trä.

2. Förpackningsavfall som exporteras från Europeiska gemenskapen i enlighet med rådets förordningar (EEG) nr 259/93 (*) och (EG) nr 1420/1999 (**) samt kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 (***) skall räknas som ett uppfyllande av skyldigheterna och målen i punkt 1, endast om det föreligger välgrundade bevis på att återvinningen och/eller materialutnyttjandet ägde rum under förhållanden som i stort sett är likvärdiga med dem som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen i detta avseende.

3. Medlemsstaterna skall i förekommande fall främja energiåtervinning där detta av miljöhänsyn och lönsamhetsskäl är att föredra framför materialutnyttjande. Detta kan göras med beaktande av en tillräckligt stor marginal mellan de nationella målen för återvinning och materialutnyttjande.

4. Medlemsstaterna skall i förekommande fall främja att material som erhållits från materialutnyttjande av förpackningsavfall används för tillverkning av förpackningar och andra produkter genom

a) att förbättra marknadsvillkoren för material av detta slag,

b) att se över befintliga bestämmelser som lägger hinder i vägen för bruket av dessa material.

5. Europaparlamentet och rådet skall senast den 31 december 2007 med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag fastställa målen för den tredje femårsperioden 2009-2014, på grundval av praktiska erfarenheter som erhållits i medlemsstaterna vid eftersträvandet att uppnå de mål som fastställs i punkt 1 samt vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads- och intäktsanalyser.

Detta förfarande skall upprepas vart femte år.

6. Medlemsstaterna skall offentliggöra de åtgärder och mål som avses i punkt 1 och genomföra informationskampanjer om dessa riktade till allmänheten och de ekonomiska aktörerna.

7. Grekland, Irland och Portugal får på grund av särskilda förhållanden, nämligen det stora antalet små öar, förekomsten av landsbygds- och bergsområden respektive nuvarande begränsade användning av förpackningar, besluta att

a) senast den 30 juni 2001 uppnå lägre mål än de som fastställs i punkt 1 a och 1 c, men de skall åtminstone uppnå 25 % för återvinning eller för förbränning i förbränningsanläggningar med energiåtervinning.

b) samtidigt förlänga tidsfristen för uppnåendet av målen i punkt 1 a och 1 c, dock längst till och med den 31 december 2005,

c) uppskjuta uppnåendet av målen i punkt 1 b, 1 d och 1 e till ett datum de själva fastställer, dock längst till och med den 31 december 2011.

8. Kommissionen skall så snart som möjligt och senast den 30 juni 2005 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv och dess konsekvenser för miljön och för den inre marknadens funktion. I rapporten skall hänsyn tas till de enskilda omständigheterna i varje medlemsstat. Den skall ta upp följande:

a) En utvärdering av de väsentliga kravens effektivitet, genomförande och efterlevnad.

b) Ytterligare förebyggande åtgärder för att minimera förpackningarnas konsekvenser för miljön så mycket som möjligt utan att äventyra deras viktiga funktion.

c) Eventuellt utarbetande av en miljöindikator för förpackningar för att göra det enklare och effektivare att förebygga förpackningsavfall.

d) Eventuella planer för förebyggande av förpackningsavfall.

e) Främjande av återanvändning och framför allt en jämförelse av kostnaden för och nyttan av återanvändning respektive materialutnyttjande.

f) Producentansvar inbegripet dess finansiella aspekter.

g) Satsningar på att ytterligare minska förekomsten av och, om så är lämpligt, slutligen fasa ut tungmetaller och andra farliga ämnen i förpackningar till 2010.

Rapporten skall när så är lämpligt åtföljas av förslag till översyn av de berörda bestämmelserna i detta direktiv, såvida inte sådana förslag redan har lagts fram.

9. Rapporten skall ta upp frågorna i punkt 8 samt andra frågor av relevans mot bakgrund av de olika inslagen i det sjätte miljöhandlingsprogrammet, framför allt den temainriktade strategin för återvinning och den temainriktade strategin för hållbar användning av resurser.

Kommissionen och medlemsstaterna skall vid behov uppmuntra till studier och pilotprojekt som rör punkt 8 b, c, d, e och f samt andra redskap i förebyggandets tjänst.

10. Medlemsstater som har infört eller kommer att införa program som går längre än de i punkt 1 föreskrivna maximala målen och som har tillräcklig kapacitet för materialutnyttjande och återvinning skall tillåtas att eftersträva dessa mål för att uppnå en hög miljöskyddsnivå, förutsatt att dessa åtgärder inte ger upphov till snedvridning på den inre marknaden eller hindrar andra medlemsstater från att följa detta direktiv. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa åtgärder. Kommissionen skall bekräfta åtgärderna efter att i samarbete med medlemsstaterna ha kontrollerat att de är förenliga med ovanstående villkor och inte utgör en omotiverad diskriminering eller en dold begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.

(*) EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 13.12.2001, s. 1).
(**) EGT L 166, 1.7.1999, s. 6. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2118/2003 (EUT L 318, 3.12.2003, s. 5).
(***) EGT L 185, 17.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2118/2003."

4. Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"2. I syfte att underlätta insamling, återanvändning och återvinning, inbegripet materialutnyttjande, skall förpackningar vara försedda med uppgift om vilka förpackningsmaterial som har använts, så att den berörda industrin kan identifiera och klassificera dem på grundval av kommissionens beslut 97/129/EG (*).

(*) EGT L 50, 20.2.1997, s. 28."

5. Följande stycke skall läggas till i artikel 13:

"Medlemsstaterna skall också främja informations- och upplysningskampanjer för konsumenterna."

6. Artikel 19 skall ersättas med följande:

"Artikel 19

Anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen

De ändringar som krävs för att anpassa det identifieringssystem (som avses i artikel 8.2 och artikel 10 andra stycket sista strecksatsen), databassystemets format (som avses i artikel 12.3 och bilaga III) samt belysande exempel på definitionen av förpackning (som avses i bilaga I) skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 21.2."

7. Artikel 20.1 skall ersättas med följande:

"1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 21 fatta beslut om de tekniska åtgärder som är nödvändiga för att hantera sådana problem som kan uppstå i samband med tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, särskilt bestämmelserna om inert förpackningsmaterial som släpps ut på marknaden i Europeiska unionen i mycket små mängder (dvs. ungefär 0,1 viktprocent), primära förpackningar för medicinska utrustningar och farmaceutiska produkter, små förpackningar och lyxförpackningar."

8. Artikel 21 skall ersättas med följande:

"Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG (*) tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23."

9. Följande punkt skall läggas till artikel 22:

"3a. Under förutsättning att de mål som ställs upp i artikel 6 uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artikel 7 genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna.

Sådana avtal skall uppfylla följande krav:

a) Avtalen skall vara verkställbara.

b) I avtalen skall målen med tillhörande tidsfrister anges.

c) Avtalen skall offentliggöras i medlemsstatens officiella tidning eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till och skall överlämnas till kommissionen.

d) De resultat som uppnås skall på de villkor som anges i avtalet övervakas regelbundet, rapporteras till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt göras tillgängliga för allmänheten.

e) De behöriga myndigheterna skall se till att det sker en granskning av vilka framsteg som görs enligt avtalet.

f) Om avtalet inte följs skall medlemsstaterna genomföra de relevanta bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.”

10. Bilaga I skall ersättas med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18. augusti 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 11 februari 2004.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
P. COX	M. McDOWELL
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

”BILAGA I

BELYSANDE EXEMPEL FÖR DE KRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 3.1

Belysande exempel för kriterium i

Förpackning

Konfektaskar

Plastfolien kring CD-fodral

Ej förpackning

Blomkrukor avsedda att följa med växten under hela dess livstid

Verktygslådor

Tepåsar

Vaxskikt (t.ex. runt ost)

Korvskinn

Belysande exempel för kriterium ii

Förpackning, utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället

Bärkassar av papper eller plast

Engångstallrikar och -koppar

Hushållsfolie

Smörgåspåsar

Aluminiumfolie

Ej förpackning

Omrörare

Engångsbestick

Belysande exempel för kriterium iii

Förpackning

Etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara

Del av förpackning

Mascaraborste som utgör en del av förpackningens tillslutning

Självhäftande etiketter fästa på annat förpackningsföremål

Häftklamrar

Plastmanschetter

Doseringsmått som utgör en del av tillslutningen av förpackningen för rengöringsmedel.”